

پیشنهاد عاجزانه و التماس آمیز یک افغان هیچ کاره!

جز عبرت آموختن از اشتباهات؛ رو آوردن به وفاق ملی، دیگر راه بیرون رفت نداریم! آنچه میرهن است نتایج کنفرانس ناقص بُن به دلیلی، طرف تائید کشورهای منطقه و اعضای پیمان ناتو قرار گرفت که حضور القاعده و رژیم طالبان را دیگر به ضرر خویش در افغانستان، تشخیص نمودند. جهت برچیدن و درهم شکستن گروه های توظیف شده تروریستی القاعده، که زمان جهاد مقدس و آزادی بخش ضد اشغال شوروی طرف حمایت امریکا، جهان غرب و کشورهای اسلامی قرار داشت با دامهای گسترده افراط گرایی و اشغال مخفی همسایگان، امریکا یکبار دیگر دست دوستی به جانب دوستان رها ساخته شده قبلی خود رهبران مجاهدین (آزمون شدگان نا موفق اداره جهاد برحق ملت افغانستان واحد) دراز، نمود. در ترکیب کنفرانس بُن، دولت جدید و تحمیلی، تکراراً از همان چهره های متهم به جرایم جنگی و ناقضین حقوق بشری استفاده نمود. آنچه اصلاً مطرح نبود و با تأسف تا فعلاً هم مطرح نیست، همانا منافع ملی، تمامیت ارضی و وحدت ملی مردم ما بود؛ که قربانیان اصلی جنگ های ۳۵ ساله می باشند.

عده بی از مدعیان چیز فهم چیگرا و راستگرا، از گذشته تا ایندم نا عاقبت اندیشانه، شعار های میان خالی تحول طلبانه سرداده بودند، به گمان قوی ناآگاهانه، این همه بر بادی رابه نحوی وسیله شدند؛ در حالیکه چنین سیه روزی را، به خود و کشور شان آرزو نداشتند. اما نتیجه و حاصل مبارزات سیاسی شان، اختلافات میان حزبی، تنظیمی و گروهی و چسبیدن به ایدئولوژی های وارداتی بود که شرایط ذلت بار موجود را به بار آورد. (آنچه کف دست ملت، منحنی میراث باقی گذاشتند، مطلق یک کارنامه ضد وحدت ملی و ضد منافع ملی میباشد.) مردم با سواد، کم سواد، فاقد سواد، مسلمان و غیر مسلمان (سیکهمه و هندو باوران) افغانستان، قربانی این شعار بازیهای میان تهی، تندرانه و افراطی گردیدند. بوسیله پول و زور تفنگ دوستان؟! پیمان نظامی منحل شده وارسا و امروز امریکا و ائتلاف ناتو و رقابت های نا سالم کشور های اسلامی، کشور ما را به لاپراتوار و آزمایشگاه اسلحه، و مسابقه مسلمان و تروریست، پاسداران فرهنگ و فرهنگ ستیزان، بوسیله خود ما تبدیل کردند. مردم آگاه و ناظر ما میدانند که صرف نظر از موقعیت جیو ستراتیژیک کشور؛ مسبب داخلی این همه مصایب و زمینه ساز تجاوزات بیگانگان، در قدمه نخست خود افغانها هستند، یعنی "از ماست که بر ماست" و از هیچ آدرس دیگر نباید گلایه داشت!

هموطنان عزیز! با یک جمع بندی ساده از اوضاع نا بسامان کشور و پی بردن مقامات امریکا در جنگ با مقاومت مسلح و غیر مسلح در افغانستان، بر علاوه تلفات جانی، هزینه بیش از ۱۰۰ میلیارد دالر در سال، گزینه انتخاب، احتمالاً اشتراک کمتر در جنگ های ذات الیبنی افغان ها، سهم خواهند گرفت.

پاکستان به نسبت داشتن رابطه دیرینه، بازی و دیپلماسی بهتر نسبت به دولتمردان افغانستان، رابطه تنگاتنگ با دولت های انگلستان و عربستان، داشتن راه بحری، داشتن سلاح اتمی، نفوس چند برابر بیشتر از ما، احزاب سیاسی وطن دوست تر (نسبت به ما) با داشتن تضاد های فکری که حق مسلم هر حزب سیاسی می باشد، ولی به مجرد مطرح بودن منافع ملی خویش در یک موقف ملی و واحد قرار می گیرند. با وجود بازی و سیاست دوگانه و غیر صادقانه، با امریکا و ناتو، نسبت به افغانستان محاط به خشکه، با ارزش تر، برای غرب جلوه می کند و ترجیح داده می شود. اما باری جیوبایدن پس از دیدار خود از افغانستان و پاکستان تشویش و نگرانی خود را نسبت به اوضاع پاکستان، بیشتر بیان داشت. آینده پاکستان را طالبان پاکستانی در مجاورت افغانستان بی ثبات، بی ثبات تر ساخته و منافع غرب را بیشتر به مخاطره میاندازد.

به نسبت بی کفایتی، روحیه انحصار گری، اختلافات ذات الیبنی دولتمردان افغانستان، بی برنامهگی و تعقیب منافع متضاد و متفاوت اعضای ناتو در قبال سیاست منطقه بی؛ عدم شناخت کافی از ساختار ها و بافت های اتنیکی و اجتماعی مردم افغانستان و مقاومت مخالفان مسلح و غیر مسلح مردم افغانستان و مزید بر آن عدم حمایت افکار عامه در امریکا و غرب همه دلایلی خواهد بود که، به انتخاب باز هم گزینه اشتباه آمیز دیگر (حمایت از جنگسالاران محلی) با چراغ سبز دادن به همسایه ها، بخصوص پاکستان، متوسل خواهند شد. هر افغان وطن دوست و دور اندیش میدانند که سلامت کشور واحد با اخذ چنین تصامیمی به نفع افغانستان واحد نمی باشد. بناً مردم خیر اندیش و آگاه نسبت آینده مبهم و فاجعه بارش، توقع مدیریت سالم را از جانب سیاست مردان کشور چه حاکم در دولت، یا حاکم، ولی خارج از دولت و چه نیروهای مخالف مسلح و غیر مسلح، انتظار تسامح و تساهل را دارند!

نتایج توانایی های فردی و جمعی را ما می توانیم از افتخار اوران و مدال اوران جهان سپورت به تجربه بگیریم. قهرمان سازی و قهرمان ستیزی جعلی ما را بیشتر از هم دور ساخت. قهرمانان حقیقی جهان ورزش فرزندان برومند افغانستان واحد چون روح الله نیک پا، سیر بهادر زاده، حمید رحیمی، نثار احمد بهاوی، نوروز منگل، حمید حسن، شاه پور خدران، محمد شهزاد، بلال آرزو، منصور فقیر یار، یوسف کارگر و . . . تمثال های براننده معرفی چهره يك قهرمان واقعی میباشند، زیرا از هر نوع تعصب به دور اند و باعث همدلی مردم شدند. در جشن هایی که به افتخار این قهرمانان برگزار گردید عملاً وحدت ملی را به نمایش گذاشتند.

پیشنهاد عاجزانه و التماس آمیز یک افغان هیچ کاره، به ملت نجیب افغان، دولت جمهوری اسلامی افغانستان، احزاب سیاسی، گروه ها، انجمن ها، جامعه مدنی و رسانه ها طبق قانون، مسؤولیت دولت کنونی حدود دو ماه بعد، اگر بتواند با ارائه نتیجه تدویر انتخابات ولو غیر شفاف و ناقص، پایان پذیرفته، اتمام حجت خواهد نمود. اما آینده و سلامت کشور واحد، وظیفه، وجبیه و مکلفیت همه، به خصوص آگاهان کشور بشمول زن و مرد، پیر و جوان مخصوصاً نسل جوان باز مانده از احزاب متهم به خرابکاری دیروز، توقع برده می شود تا با آن ذکاوت سیاسی و بلوغ فکری افغانستان شمول خود، از بهترین، منطقی ترین، سیاسی ترین و وطن دوستانه ترین گزینه، که همانا آتش بس قابل اعتماد جانین با ضمانت های لازم و بعداً اشتراک در میز مذاکره با حضور شخصیت های صاحب صلاحیت، مطابق تفاهم قبلی شان و جهت اطمینان بیشتر مردم درکنار همه اجزاء مکمل آن، حضور فعال و میزبانی ملل متحد را ضروری می پندارم، صورت دهند. اگر این ضرورت مبرم و سرنوشت ساز قبل از انتخابات؟! ناقص و غیر شفاف و یا بعد از آن؛ مورد توجه جدی و صادقانه قرار نگیرد، عواقبش جز، ادامه ریختن خون شجاع ترین فرزندان این وطن اعم از جوانان پیشرو یا عقب رو، علاقمند همکاری با غربی ها یا شرقی ها و کشور های اسلامی، درد جانکاه ما بیشتر خواهد گردید. همکاری مشروع با هر طرفی با دیدگاه های متفاوت ولی مشروط و منوط بر منافع ملی و وحدت برادرانه و برابر، ما را به منزل مقصود رسانیده می تواند.

مخ په وړاندي د گد کور د ژغورولو او ساتنې په لور!
ملی یووالي د گد کور د ژغورولو او ساتنې ضامن دی!

په درناوی
میر عنایت الله آشفته

دلو ۱۳۹۲